

מ"ת 4234/07/14 - מדינת ישראל נגד גיל גרופי

14 אוגוסט 2014

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
מ"ת 4234-07-14 מדינת ישראל נ' גרופי(עציר)
בפני כב' השופטת רות וקסמן
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב גיל גרופי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד שרון גל

ב"כ המשיב עו"ד בר שלומי

המשיב הובא באמצעות שב"ס

החלטה

לפני בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים, לפי סעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים) תשנ"ו 1996.

עובדות

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו לכאורה אישומים של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה בהיותו בלתי מורשה כלל, אי ציות לתמרור 303 ונהיגה ללא ביטוח.

ע"פ כתב האישום בתאריך 17.7.14 שעה 00:06 לערך, נהג הנאשם באופנוע מ.ר. 95-834-53 ברח' חיים חדד הלוי בראשל"צ, ביודעו, כי הוא הוא פסול לנהיגה בתיק 4372-02-12, בו נדון, בנוכחותו לפסילה למשך 8 חודשים. באותן נסיבות נהג הנאשם ביודעו כי הוא אינו אוחז ברישיון נהיגה בהיותו בלתי מורשה כלל וללא ביטוח. כמו כן מואשם באי ציות לתמרור 303, בכך שלא נתן זכות קדימה לתנועה שחצתה את דרכו במעגל התנועה.

בד בבד, עם הגשת כתב האישום עתרה המאשימה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

בדיון מיום 17.7.14 העלו הצדדים טענותיהם, ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר אך יחד עם זאת טען לשחרור המשיב לחלופת מעצר. הוצג בפני בית המשפט מפקח, קרוב משפחתו של המשיב, והוסכם על דחיית הדיון לצורך הצגת שני מפקחים נוספים וכן הוסכם כי המשיב יותר במעצר עד מועד הדיון הנדחה.

בדיון מיום 20.7.14 הוצגו בפני בית המשפט מפקחים נוספים, אביו של המשיב ובת הזוג של האב, אשר לא נמצאו מתאימים, בין היתר, בשל עברם הפלילי והתעבורתי. המפקח הנוסף, שהוצג בדיון הקודם, חזר בו מהסכמתו לפקח על המשיב. נוכח זאת, ולאור גילו הצעיר של המשיב, הוריתי לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב ובחינת המפקחים המוצעים.

תסקיר שירות המבחן התקבל בבימ"ש ביום 6.8.14 וממנו עולה כי המשיב, שהינו צעיר כבן 20, נוטה להתנהגות אימפולסיבית, מתקשה לבחון התנהלותו ואינו ער לחומרת מעשיו והשלכותיהן. התרשמות קצינת המבחן כי המשיב מנהל אורח חיים בלתי יציב הכולל חשיפה לגורמים שוליים, וזאת נוסף לעובדה כי המשיב נעדר מסגרת תמיכה משמעותית - מצב דברים זה מצביע על סיכון להישנות התנהלות שולית ופורצת גבול. שירות המבחן בחן את שני המפקחים המוצעים, אביו של המשיב ובת הזוג של האב, שניהם מוכרים לשירות המבחן ובת הזוג אף נמצאת תחת צו מבחן, והתרשם כי על אף רצונם לסייע לו, מדובר בחלופת מעצר בעייתית ונראה כי המפקחים יתקשו לשמש כדמויות סמכותיות ומציבות גבול עבור המשיב. לפיכך, שירות המבחן נמנע מהמלצה לשחררו ממעצר.

בדיון מיום 13.8.14 חזר ב"כ המבקשת על הבקשה להאריך את מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו וזאת נוכח חומרתן של העבירות, עברו המכביד, העובדה כי תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן 7 חודשים, התסקיר השלילי בעניינו ומסוכנותו של המשיב.

ב"כ המשיב ביקש לשחרר המשיב לחלופת מעצר בפיקוח אביו ובת זוגו ובערבות על אף המלצת שירות המבחן בעניינו. ב"כ המשיב טען כי לאור נסיבות חייו האישיות של המשיב ועובדת היותו אב לתינוקת בת חודש ובעל עסק ממנו מתפרנסת משפחתו הנמצא במעצר כחודש ימים, ונוכח הודאתו בעבירות והיותו של המשיב צעיר יש מקום לשחררו לחלופת מעצר בפיקוח, שכן לא מן הנמנע כי בסופו של יום לא ייגזר עליו עונש מאסר בפועל.

דיון

ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר, משכך אדרש לעניין בחינת חלופת מעצר/איון מסוכנותו של המשיב.

במקרה דנן, מדובר במשיב אשר הרהיב עוז ושב ונהג, על אף הפסילה שהוטלה עליו בתיק 4372-02-12 וחרף היותו

בלתי מורשה כלל לנהיגה, עובדה אשר כשלעצמה מעצימה את מסוכנותו של המשיב. לא זו אף זו, כנגד המשיב תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה בן 7 חודשים אשר גם בו לא היה כדי להרתיעו מלשוב ולנהוג, אף העובדה כי המשיב בעל עסק לשליחויות ומחזיק ברשותו כלי רכב, נסיבה אשר גרמה לו לנהוג שוב על אף היותו בפסילה, הוכיח המשיב במעשיו אלה כי הוא אינו ראוי לאמונו של בית המשפט שהינו כידוע הבסיס להשתת חלופת מעצר (ראה בש"פ 2234/13 דוד נחמני נ' מדינת ישראל).

בנוגע לנהיגה בזמן פסילה נקבע ברע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מדינת ישראל, כי נאשם הנוהג בזמן פסילה מהווה סכנה של ממש לציבור המשתמשים בדרך והתנהגותו מהווה זלזול בחוק: "נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט... בנסיבות אלה, אין צורך בחיזוק נוסף למסקנה המתבקשת כי מדובר בנאשם המזלזל זלזול עמוק בחוק, בצווי בית המשפט, ובחובתו הבסיסית לקיים את הכללים שהחברה קבעה להבטחת חייהם ושלומו של בני הציבור".

יפים לענייננו הדברים שנאמרו על ידי כבוד השופט א' לוי בבש"פ 6/07 יאיר כוכבי נ' מדינת ישראל, אשר עיקרם כהאי לישנא: "בתקופה בה תאונות הדרכים גובות את מחירן בחיי אדם כמעשה של יום יום, מצווים בתי המשפט להחמיר עם נאשמים מסוגו של העורר, גם על ידי החזקתם במעצר בטרם הורשעו. מנקודת השקפה זו סבורני כי אין תחליף לסכנתו של העורר אלא במעצר ממש, ומכאן החלטתי לדחות את הערר".

זאת ועוד, המלצת שירות המבחן כפי שבאה לידי ביטוי בתסקיר המעצר אף היא מחזקת את העובדה כי מדובר במשיב אשר מהווה סיכון מוחשי לשלום הציבור ואין בחלופת מעצר ובמפקחים שהוצעו כדי לאיין מסוכנותו. מעבר לדרוש יוער, כי נטל ההוכחה להתאמת חלופת המעצר המוצעת למקרה הנדון מוטל על המשיב. המשיב כאמור הציע כחלופת מעצר את אביו ובת זוגו אשר נבחנו, הן ע"י בית המשפט והן ע"י שירות המבחן, ונמצאו לא מתאימים לשמש בתפקיד מפקחים.

אמנם, הפסיקה קבעה שככלל מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה הינו חריג (בש"פ 2227/08 גריפאת נ' מדינת ישראל), אולם יחד עם זאת, קבעה היא כי ישנם מקרים בהם מסוכנותו של הנאשם מצדיקה מעצרו עד תום ההליכים הגם שמדובר בעבירות כגון דא (בש"פ 8563/09 אגאבריה נ' מדינת ישראל).

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי מי אשר נוהג ללא רישיון נהיגה או כשהוא בפסילה מתקיימת לגביו חזקת המסוכנות וזאת רק מכח מעשיו (ראו למשל: בש"פ 2173/12 אל גניני נ' מדינת ישראל). חזקה זו מקימה את החשש כי באם לא יעצר המשיב הוא עלול לשוב ולסכן את שלום הציבור בנהיגתו, וזאת אף מבלי להידרש לעברו התעבורתי והפלילי של המשיב. העובדה כי המשיב חזר לסורו תוך פרק זמן קצר, כחודשיים ימים ממתן גזר הדין בעניינו ועוד בטרם יבש הדיו, מעידה יותר מכל כי מדובר במשיב אשר לא שת ליבו להוראות החוק ולצווי בית המשפט ואין מנוס אלא להשאירו במעצר מאחורי סורג ובריה.

לאור כל האמור, אני מורה, כי המשיב יותר במעצר עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה והודעה היום י"ח אב תשע"ד, 14/08/2014 במעמד הנוכחים.

רות וקסמן , שופטת

הוקלד על ידי חן אורמן